

2011.gada maijs - jūnijs, Nr.6

KĀ IESĀKUMĀ

Bet no pasaules iesākuma Dievs viņus radījis vīru un sievu. Tādēļ cilvēks atstās savu tēvu un māti, un tie divi būs viena miesa. (M.10:6–8a)

Dievs radīja vīrieti un sievieti, lai...

Patiešām, ko Dievs domāja, ar īpašām attiecībām savienodams šos divus? Un tie kļūs viena miesa...

Šodien ir grūti viennozīmīgi domāt par šo savienošanos kā tikai par kaut ko pozitīvu. Strīdi, nepaklausība, egoisms, vardarbība, dažādu atkarību izraisītais posts... Sieva pret vīru. Vīrs pret sievu. Bērni pret vecākiem. Sievas vecāki pret vīra vecākiem utt. Vārda KOPĀ vietā arvien biežāk parādās vārds PRET. Liels retums – uzticīgi kopā nodzīvots mūžs, sudraba un zelta kāzas. Par ko tas liecina? Mainījušies laiki, vērtības, tikumi? Arī tas, bet vislielākā kļūda, ja cilvēki attālinās, aiziet no Dieva. Šodien ģimenei ir tik daudz izaicinājumu un pārbaudījumu, ka cilvēku spēki tos pārvarēt jau sen ir par niecīgiem. Pirmā

mīlestība, draudzība lēnām izplēn kā ogles ugunskurā, jo pietrūkst spēka to uzpūst.

Dievs joprojām vēlas, lai būtu, kā iesākumā. Viņš joprojām vēlas redzēt šo loģisko, skaisto secību: draudzība–mīlestība–laulība–nešķiramība. Lai mūsu dzīves uzdevumu burtnīcā

būtu pēc iespējas mazāk ierakstu *kļūdu labojums*. Katra kļūda ģimenes attiecībās nes rūgtumu, asaras un ciešanas vairākiem cilvēkiem uzreiz. Vienīgi Dievs to var izmainīt, ja patiesi vēršamies pie Viņa, ja Viņš ir mūsu laulības trešā Persona un ja mēs ar Viņu nopietni rēķināties. Tad arī pieredzēsim savās ģimenēs mīlestību, prieku, saskaņu, mieru un nesavtību.

Maijs pēdējos gados Latvijā pasludināts par ģimenes mēnesi. Maijā svinam Mātes dienu, Starptautisko ģimenes dienu. Tas ir skaists laiks – viss sāk zaļot un ziedēt. Lai vairāk prieka un mazāk rūgtuma, domājot par saviem vistuvākajiem!

Mācītājs Raivis Martinsons

BĪBELE PAR ĢIMENI

Tev būs savu tēvu un savu māti godāt, lai tev labi klājas un tu ilgi dzīvo savā zemē. (4.bauslis, 2.Moz.20:12)

Tava sieva ir kā auglīgs vīna koks tavā namā, tavi bērni kā eļļas koka zariņi ap tavu galdu. Tiešām, tā ir svētīts vīrs, kas bīstas to Kungu. (Ps.128:3–4)

Lūk, bērni ir tā Kunga dāvana, un bērnu svētība mums ir Viņa atlīdzība. Jaunības spēkā dzemdinātie dēli ir kā bultas stipra vīra rokā. (Ps.127.3–4)

Kam piešķirta augsti tikumīga sieva, tas lai apzinās, ka viņa ir cildenāka neka visdārgākā pērle. Viņas vīra sirds var uz viņu paļauties, un tam netrūks nekāda labuma. (Sal.pam.31:10–11)

Viņas dēli pieceļas viņas priekšā un daudzina viņu laimīgu esam, viņas vīrs nāk un teic viņu: “Daudz meitu un jaunavu dzīvo tiklas un tikušas, bet tu pārspēj viņas visas!” (Sal.pam.31:28–29)

Kā tēvs apžēlojas par saviem bērniem, tā tas Kungs apžēlojas par tiem, kas Viņu bīstas. (Ps.103:13)

Mans bērns, palieci uzticīgs sava tēva pamācību tevī izveidotajam gara satvaram un nepamet savas mātes mācības! (Sal.pam.1:8)

Māci savam bērnam viņa ceļu, no tā viņš neatstājas arī tad, kad viņš jau vecs kļuvis. (Sal.pam.22:6)

Prātīgs dēls ir tēva prieks, bet negudrs dēls ir savas mātes sirdēsti. (Sal.pam.10:1)

Gudrs dēls ļaujas tēva pārmācībām, bet smējējs neklausā rāšanai. (Sal.pam.13:1)

Nejēgas dēls ir sava tēva sirdēsti, un nesaticīga sieva ir līdzīga jumta notekai, pa kuru nepārtraukti plūst un pil ūdens. (Sal.pam.19:13)

Kas posta tēvu un padzen savu māti, tas ir bezkaunīgs un nolādēts bērns. (Sal.pam.19:26)

Tēvi, nekaitiniet savus bērnus, bet audziniet un pamāciet tos būt paklausīgiem tam Kungam. (Ef.6:4)

Sievas, esiet paklausīgas saviem vīriem, tā tas pieklājas tā Kunga draudzē. (Kol.3:18)

Vīri, mīliet savas sievas, tāpat ka Kristus ir mīlējis savu draudzi, pats nododamies viņas labā. (Ef.5:25)

Tā arī vīriem pienākas savas sievas mīlēt kā savu miesu. Kas mīl savu sievu, tas mīl sevi pašu. (Ef.5:28)

Bērni, klausiet saviem vecākiem visās lietās, jo tas patīk tam Kungam. (Kol.3:20)

DIEVAM

Kad nogurstu cīņā ar sevi
Un izmisums piezogas,
Tu drošini mani ik brīdi
Simttūkstoš valodās:
Ik lapa dveš Tavu elpu,
Ik putnam ir Tava balss,
Tavs tuvums mani apņem
Kā ziedoņa vakars palss,
Es Tavā siltajā plaukstā
Kā mātes klēpī laižos,
Kā gana nastiņā sasien
Tu visas manas raizes
Un aizsvied tālu no manis
Aiz kalniem trejdeviņiem,
Es ilgi stāvu un brīnos
Par Tevi, par sevi, par tiem

Māra Zviedre

ĢIMENE – LAIMĪGA SATIKŠANĀS

Tā ir milzīga Dieva žēlastība un svētība, ka visa ģimene kopā var dzīvot ticībā Dievam un pašāvēībā uz Viņu. Kas tad ir ģimene? Vai tā nav laimīga satikšanās – īstajā laikā un vietā? Mēs visi esam Dieva rokās - satiekamies tieši ar tiem cilvēkiem, kurus Viņš mums paredzējis satikt, novērtēt, mīlēt, mācīties..., Kur divi vai trīs ir pulcējušies Manā vārdā, tur Es esmu viņu vidū." (Mt.18, 20).

MATVEJU ĢIMENE – Linda, Uģis, Lelde, Anna, Matīss un Marta - draudzē ir tie, kuri ar savām balsīm un prasmī muzicēt iepriecina mūs gan draudzes pasākumos, gan dievkalpojumos. Un ne tikai. Ir vienkārši prieks viņus pazīt un satikt.

Mēs sarunājamies kādā siltā pavasara vakarā, visai kuplajai ģimenei kopā esot.

Linda stāsta, ka ir ienācēja Ķekavā. Dzimtā vieta ir Bauskas puse, Bārbele. Pēc tam dzīvoja Gailīšu pagastā. Mācījās mūzikas skolā klavierspēli, skolas pūtēju orķestrī spēlēja trompeti un ar pūšaminstrumentu ansambli vairākas reizes pat piedalījās kādreiz slavenajā konkursā „Ko Tu proti?”, vienugad pat reizē ar Lauri Reiniku. (Linda pasmaida.) Vēlāk mācījās Jelgavas Mūzikas vidusskolā kordinģēšanas nodaļā. Pēc Latvijas Mūzikas akadēmijas beigšanas strādā vairākos koros, bet Ķekavas sieviešu korī „Daugaviete” jau 5 gadus. Linda ir ļoti aizņemta, jo strādā vēl arī Īslīces korī, Iecavas korī un Ķekavas Mūzikas skolā, tomēr piekrita piepildīt arī vienu draudzes vēlēšanos – vadīt draudzes ansambli, kura pirmo skanējumu baznīcā mēs dzirdējām Otro Lieldienu rītā. Vēl kā nozīmīgu faktu par sevi Linda ar smaidu paziņo, ka abas ar dvīņu māsu Līgu ir dzimušas Vispārējo latviešu Dziesmu svētku 100-gades koncerta dienā, tāpēc laikam bez dziedāšanas nevar iztikt!

Uģis nav dzimis ķekavietis, bet dzīvo šeit jau tik ilgi, ka varētu viņu tā saukt. Sešus gadus Uģis mācījās Em.Dārziņa speciālajā mūzikas skolā dziedāšanu kora klasē un dziedāja zēnu korī, pēc tam līdz 8.klasei mācības turpināja Ķekavas vidusskolā. Uģis, stāstot par skolām, saka, ka ir liela atšķirība, kādā skolā mācies. Viņam bija iespēja salīdzināt un priekšroku viņš dod tādai skolai, kurā visiem ir

vienādas intereses, piemēram, apģūt mūziku vai nodarboties ar sportu. Ar to ir saistīts gan mācību process, gan pārējā ārpuskolas dzīve - šeit jau ir pulcējušies bērni, kuri ir izdarījuši savu izvēli un tiecas to mērķtiecīgi pilnveidot. Nonākot vispārīzglītojošā skolā, jūti, ka kopīgas intereses ir jāmeklē. Vēlāk Uģis izvēlējās mācīties J.Mediņa mūzikas vidusskolā kordinģēšanas nodaļā. Klavierspēles prasmi iestājeksāmeniem vidusskolā viņš apguva pie Marutas Ikasas. Veiksmīgi! Tūlīt pēc vidusskolas dziedāja Radio korī un brītiņu kā kormeistars strādāja arī vīru korī „Ķekava”. Pēc armijas iestāšanās Latvijas Valsts konservatorijā un pabeidza to jau kā J.Vītola Latvijas Mūzikas akadēmiju. Strādā kā kora dziedātājs Valsts Akadēmiskajā korī „Latvija” un kopā ar Lindu vada korus Īslīcē un

Iecavā. Pirms tam 6 gadus ir dziedājis arī korī „Ave Sol”. Ko nozīmē strādāt korī? Katru dienu brauc uz darbu un dziedī... Šobrīd ir nemitīgi komandējumi - gan tuvāki, gan tālāki, jo koris ir pieprasīts koncertēt. Bet tas nozīmē arī dienas, kad esi prom no ģimenes... Autobusa šoferis

koristiem kārtējā komandējumā teicis: „Kas jūs par kori, visi latvieši autobusā dzied, no jums ne skaņas.” Hm... darba laiks beidzies?! Par dziedāšanu runājot, Uģis saka, ka latviešiem ir dabas dotas balsis dziedāšanai.

Linda un Uģis iepazinās ne jau dziedot, bet vienkārši...kā jau iepazīstas. Divi kora diriģenti. Tāda sagādīšanās! Kā viņi kļuva kristieši? Katram savs sākums un atmiņas, bet kopīgs ir iekšējais aicinājums. Uģis gāja iesvētes mācībā Jaunajā Ģertrūdes baznīcā, bet Linda Bauskā pie mācītāja P.Žibeika, kurš pāri arī salaulāja. Par laulībām baznīcā Linda saka, ka tās devušas viņai drošības sajūtu. Kam? Visam! Dzīvot pašāvēībā uz Dievu...arī, ja neveiksmes. Krenģi ir, lai mācītos, un viss, kas notiek, notiek uz labu. Linda un Uģis ir vecāki četriem brīnišķīgiem bērniem. Uz Ķekavas baznīcu pirmo reizi Uģis atnāca viens pats, pēc tam atveda savu ģimeni, tika kristīti bērni un Lelde arī iesvētīta. Tā viņi kļuva par „mūsējiem”.

Lelde un Anna mācās Rīgas Doma kora skolā. Lieki jautāt, kāpēc tāda izvēle. Skola ar

labu reputāciju, maksimāli piepildīts skolas laiks - tiek apgūta specialitāte un vairākas prasmes, iespējas augt inteligentā vidē utt. Jautājums ir vecākiem - kā vari pateikt sev: es esmu tam gatavs un ne jau vienu gadu vien - vest uz Rīgu un atpakaļ katru dienu, arī uz koncertiem un papildus mēģinājumiem un vēl arī palīdzēt mācībās un atbalstīt?! Vecāki uzdrošinājās izvēlēties „šauros vārtus”...un izdodas. Linda stāsta, ka Uģa komandējumu laikā un arī ikdienā ar prieku palīdzēt piesakās gan radi, gan draugi, gan kaimiņi. Katra minūte ir izplānota, grafiks visiem zināms un, galvenais, neapjukt, ja kāda „skrūvīte ieķīlējas”.

Lelde (13) mācās klavierspēli un dziedāšanu, Anna (10) flautas spēli, klavierspēli un arī dziedāšanu. Abas dzied skolas korī, kurš ar panākumiem piedalās arī starptautiskos konkursos. Tikko atgriezušās no Tallinas ar 1.vietu, izcili panākumi Spānijā un Itālijā. Darbs ir ļoti nopietns, arī par skolu un mācīšanos meitenes runā nopietni. Skolā 1 reizi nedēļā līdz 5.klasei ir jāapgūst Kristīgā mācība. Sadarbībā ar Doma baznīcu 4 reizes gadā Doma baznīcā skola sniedz koncertus, 1 reizi mēnesī notiek svētbrīdis, kā arī sekmīgam mācību gadam Zinību dienā tiek saņemta svētība. Anna pastāsta, ka Tallinā ne tikai dziedājusi, bet arī iemācījusies gludināt un mājās patīk mēģināt gatavot ēst ko interesantu - pēc iedvesmas. Leldei patīk dziedāt draudzes ansamblītī. Prieks! Matīss (6) paziņo, ka arī mācīsies Doma kora skolā...vēlāk. Pašlaik viņš apmeklē bērnudārzu un dzied ansablī „Cīruliši”, divus gadus piedalījās arī konkursā „Cālis”. Bet mazajai Martai (10 mēn.) vēl viss tikai priekšā.

Linda stāsta, ka mājās viņi nedzied, patīk klusums, pat radio neskan, un pasmejas, ka viņi paši pat nebija pamanījuši Leldes dziedātprasmi. 3 gadu vecumā veduši pie Daigas Ventnieces padziedāt, un viņa ieteikusi Leldei piedalīties konkursā „Cālis”. Bet vecāki brīnās - vai tad viņa tik labi dzied? Ne jau tāpēc, ka nav vēlēšanās klausīties vai pievērst uzmanību, bet katram ir brīva izvēle un iespējas rosīties un augt... un viņi rosās un aug. Lielākie sasniegumi - Lelde piedalījusies mūziklā „Mūzikas skaņas”, dziedājusi solo 2008. gada Dziesmu svētkos, Anna dziedājusi solo Kurzemes Dziesmu svētkos un 18.novembra pasākumā pie Brīvības pieminekļa. Un visi kopā mūs iepriecinājuši, muzicējot gan draudzes vakaros, gan svētkos baznīcā, gan vienkārši dievkalpojumos.

Sirsnīga pateicība jums, gan par iepriecinājumu, gan par atsaucību!

Pateicība Dievam par jūsu ģimeni un lai Viņš arī turpmāk jūs visus svētī!

*Ar Matveju ģimeni tikās
Sandra Vancāne*

ĢIMENES DIENĀ

Dzīvē iziedams cilvēks līdz nes to, ko ģimenē uzaugdams bērībā mācīties un piesavināties no vecākiem. Tādēļ bērībā no vecākiem gūtie iespaidi ļoti mīļi un dārgi. Tie cilvēku pavada visā dzīvē. Ļoti bieži bērnus dzīvē izvadot vecāki nevar dot līdz tiem materiālas vērtības savas laicīgās nabadzības un trūcības dēļ. Tomēr šādu bērnu tālākā dzīvē parādās tās lielās garīgās vērtības, kuras kā patiesā paliekamā vecāku īstā svētība atmirdz viena jaukāka par otru. No tā varam droši sacīt, ka ģimene ir visa labā, patiesā, daiļā un cēlā šūpulis, kas kā laba sēkla nes augļus paaudžu paaudzēm, jeb kā Dieva vārds māca – līdz tūkstošam augumam. Vārdu sakot, ģimene ir visu cilvēku zemes un debess dzīves pamats.

Ne jau velti Dieva vārds māca, ka cilvēkam nav labi būt vienam, ka tas atstās savu tēvu un māti un pieķersies pie savas sievas, un tie būs viena miesa. No tā brīža arī iesākas ģimenes kopdzīve. Ja nu cilvēki bērībā, ģimenē augdami, mācījušies godāt savu tēvu un māti, tiem paklausīdami iekš tā Kunga, tad viņi, savu vecāku ģimeni, kā dzīvu labu paraugu sirdī turēdami un šim paraugam sekodami, spēs arī savus bērnus tāpat mācīt uz visu labu un patiesu, paši atkal tiem palikdami par dzīvu priekšzīmi un visu cēlāko paraugu. Tādā kārtā ģimene tiešām ir tas avots, no kura neizsīkstoši plūst patiesā ētika un dzīvā morāle, kas tik nepieciešama katra cilvēka ikdienas dzīvē un kuru trūkumu tagad jūtam visos dzīves apstākļos ne tikai laicīgajā, bet par nožēlošanu arī garīgajā dzīvē.

Vai mūsu laikos trūkst mācības par ētiku un morāli? Tieši otrādi. Tās ir daudz un pat ļoti daudz. To pasniedz visās skolās un augstskolās. Bieži tēvi un mātes paši citiem skolās pasniedz ētiku, tikai trūkst dzīvā parauga ģimenē. Bērna dvēsele ir kā jūtīga fotoplate, kura uztver itin visu savā apkārtnē atrodošo un notiekošo, to kā dzīvu attēlu nesdama līdz visā dzīvē. Šā iemesla dēļ pie vienkāršiem, nabadzīgiem un dažreiz pat ļoti trūcīgiem cilvēkiem bieži sastopami godīgi, morāliski stipri un ar neviltotu ētiku apveltīti indivīdi. Pajautājot šos, kur viņi visu to mācījušies un kā pie tādām visiem patīkamām īpašībām tikuši, - saņemsim vienkāršo, bet patieso atbildi: „tā mani vecāki mani audzināja un paši savu dzīvi godīgi dzīvoja, visās vietās un lietās Dievu piesaukdami un Viņam par visu pateikdamies un nomirstot uz tādu dzīvi arī mani svētīja ; tā arī es gribu dzīvot un savus bērnus audzināt.”

Saīsināts Kārļa Grīnupa raksts,
1938. gada maijā.
Sagatavojis Konrāds Prūsīs

MĀTES ROKAS

Kāda maza meitene skolā rakstījusi domrakstu ar nosaukumu “Mātes rokas”: “...Ar vienu roku māte kuļ sviestu, ar otru lāpa tēvam kamzoli, ar citu viņa vāra ēst, ar citu atkal sapin mazajai māsiņai matus bizītēs, pirms tā uz skolu iet...”

“Ar citu, ar citu,” zoboļās skolotājs. “Vai tad tavai mātei ir 100 roku, ka tu tā raksti? Saki, cik tad tavai mātei ir roku?”

“Divas priekš tēva,” meitene atbildēja, “divas priekš katra no mums 7 bērniem, tas ir 14. Virtuvei, kūtij un dārzam atkal katram pa divām. Tas ir kopā 6. Tad divas priekš nabagiem, un, beidzot, divas priekš mūsu Debesu Tēva, ar kurām Viņu ikdienas pielūgt. Un tas ir kopā – 26 rokas.”

To dzirdot, neviens vairs nesmējās par meitenes domrakstu. “Tagad saprotu,” teica skolotājs, “ka tavai mātei Dievs devis divas darba un svētības pilnas rokas, un tu, kā redzu, esi uzdoto tematu labi sapratusi un labāko domrakstu uzrakstījusi.”

No avīzes “Mana Betānija”

MĀJAS

Mājas ir tāda vieta šajā pasaulē, kur gribas būt, kur mani gaida, no kurienes mani izvada, lai atkal mani sagaidītu.

Mājas ir mans patvērums no pasaules nepatīkšanām, raizēm, uzbudinājumiem, saspīlējumiem, krenķiem, nemiera.

Būt mājās nozīmē – priecāties par savu ģimeni un dot izdevību ģimenei priecāties par tevi.

Būt mājās nozīmē – ieelpot mieru un izelpot mieru, un priecāties par gaismu, fizisku un garīgu siltumu, labu mūziku, labām grāmatām, draudzīgām un atklātām sarunām. Tas nozīmē – dzīvot.

Mājas ir tāda vieta, kur cilvēki ir bez maskām. Mīlēt mājas nozīmē – augt pašam un atļaut augt citiem – sadraudzībā.

Ir mājas un ir kristīgas mājas. Kristīgās mājās ir Bībeles lasīšana, garīgu dziesmu dziedāšana, dievlūgšana. Kristīgās mājās mājā Dievs. Kristīgās mājas atgādina Ēdeni, bet bez čūskas.

Paldies Dievam par kristīgām mājām un kristīgu ģimeni!

K.B.(no žurnāla „Labā Vēsts”)

DIEVA ĢIMENE

“Baznīca man ir kā otrās mājas.” “Draudzē jūtos kā ģimenē.” Vai jums ir gadījies dzirdēt kādu tā sakām? Kādai gan jābūt baznīcai, draudzei un man pašam kā draudzes loceklim, lai tā varētu teikt?

Pirmkārt un pats galvenais – jāapzinās, ka es patiesi esmu Dieva bērns. Un ka tādi ir arī pārējie draudzes locekļi – neatkarīgi no vecuma, dzimuma un sociālā stāvokļa. Un mums visiem ir viens Tēvs – Mūsu Tēvs Debesīs... Tātad, gluži loģiski, draudzē mēs esam kļuvuši par brāļiem un māsām – vienas ģimenes locekļiem. Vēl vairāk – pats Kristus mūs ir nosaucis par saviem brāļiem un māsām. Kā tādiem mums arī būtu jāsadzīvo – savstarpējā mīlestībā, cieņā un labvēlībā, rūpēs vienam par otru. Tas ir arī galvenais priekšnoteikums, lai pārējā sabiedrība vērtētu mūs pozitīvi un mūsos atpazītu pašu Kristu.

Diemžēl, tāpat kā mājās, kā savā ģimenē, arī draudzē rodas kādas nesaskaņas, pārpratumi, aizvainojums un rūgtums? Cik maz vajag, lai tas pāraugtu naidā un galu galā sašķeltu draudzi! Ko darīt? Vislabāko atbildi dod pati Bībele: “*Tad nu kā Dieva izredzētie, svētie un mīļotie, tērpieties sirsnīgā līdzjūtībā, laipnībā, pazemībā, lēnībā, pacietībā, ka jūs cits citu panesat un cits citam piedodat, ja vienam ir ko sūdzēties pret otru, tāpat kā mūsu Kungs jums piedēvis, piedodiet arī jūs. Un pāri visam tam lai ir mīlestība, kas ir pilnības saite. Bet Kristus miers lai valda jūsu sirdīs, jo tam jūs esat aicināti kā viena miesa, esiet pateicīgi! Kristus vārds lai bagātīgi mīt jūsu vidū: pamāciet un paskubiniet cits citu visā gudrībā un dziediet Dievam psalmus, himnas un garīgas dziesmas pateicības pilnām sirdīm! (Kol.3:12–16)*

“*Vecāku vīru nerāj, bet pamāci laipni kā tēvu, jaunākus kā brāļus, vecākas sievas kā mātes, jaunākas – kā māsas visā šķīstībā.*” (1.Tim.5:1–2)

“*Bet ja tavš brālis grēko, tad noej un pamāci viņu zem četrām acīm; kad viņš tev klausā, tad tu savu brāli esi mantojis. Un ja viņš neklausā, tad pieaicini vēl vienu vai divus, lai no divu vai triju liecinieku mutes katrs vārds tiek apstiprināts. Bet ja viņš tiem neklausā, tad saki to draudzei; bet ja viņš neklausā arī draudzei, tad turi viņu par pagānu un muitnieku (Mat.18:15–17)*

“*Mēs jums liekam pie sirds, brāļi, pamāciet nekārtīgos, iedrošiniet bailīgos, palīdziet vājajiem, esiet pacietīgi pret visiem! Pielūkojiet, lai neviens nevienam neatmaksā ļaunu ar ļaunu, bet aizvien dzenieties pēc tā, kas labs, gan paši savā starpā, gan pret citiem. Esiet priecīgi vienmēr, lūdziet bez mitēšanās Dievu.*” (1.Tes.5:14–17) Īpaši svarīgi izlīgt ar savu tuvāko ir, ja gribam cienīgi saņemt Svēto Vakarēdienu.

Bet kas tad var veicināt sajūtu, ka tiezām esam viena ģimene, kurā gribas atgriezties atkal un atkal, kurā vari dalīties savos priekos un bēdās, kur tevi sapratīs un atbalstīs? Kā jebkurās attiecībās – tām ir jāvelta laiks. Diez vai būs pietiekami ar to pusotru stundu nedēļā vai pat vēl retāk, ko pavadām dievkalpojumā, bieži vien sēžot pa gabalu viens no otra. Ja ne vairāk, tad vismaz pirms vai pēc tā varbūt varam nebūt tik steidzīgi un aprunāties viens ar otru, pajautāt, kā klājas, uzmundrināt, uzaicināt kaut kur aiziet, kaut ko darīt kopā.

Varbūt varam pieiet pie kāda tikko vai nesen draudzē ienākuša, mazāk pazīstama cilvēka, un iepazīties, piedāvāt savu palīdzību, pastāstīt ko vairāk par draudzi, dalīties savā ticības pieredzē. Kādam, kas ilgāku laiku nav bijis baznīcā, tu vari piezvanīt vai aiziet pie viņa ciemos. Ir tik daudz dažādu, jau pārbaudītu veidu, kā veicināt vienotības, ģimeniskuma sajūtu – sarunas pie kafijas galda pēc dievkalpojuma, Bībeles stundas, lūgšanu vakari, talkas, ekskursijas, nometnes, kopīga svētku, jubileju svinēšana, dažādu pasākumu organizēšana u.c. Ja cilvēki, ar kuriem tu to kopā dari, tev ir mīļi, tev arī nav žēl tam veltīt laiku, savukārt mīļi un interesanti viņi var kļūt tikai tad, kad ir labāk iepazīti kopīgos darbos un pārdzīvojumos. Taču visciešāk vieno – kopīga lūgšana. Tā nav tikai Tēvreize dievkalpojumā vai mācītāja altārī teiktā lūgšana. Mēs esam aicināti arī regulāri aizlūgt viens par otru, lūgt par kādiem kopīgiem mērķiem. Tad notiek visīstākie brīnumi! Un neaizmirsīsim: “*Jo kur divi vai trīs ir sapulcējušies manā vārdā, tur es esmu viņu vidū.*” To saka Jēzus.

A.Martinsone

LAULĪBU SOLĪJUMS

Gadi iet, un mēs daudz ko piemirstam. Arī solījumus. Nevis šādus vai tādus, bet vissvarīgākos – Dievam, draudzei un vistuvākajiem dotos: kristību, iesvētību, laulību... Lai šodien, Ģimenes dienā, atceramies un savai sievai/savam vīram atgādinām vārdus, ko izteicām altāra priekšā savā laulību dienā. Bet tie, kas vēl neprecēti, lai apdomā šo vārdu svarīgumu!

“Vai tu no laba prāta un no sirds šo savu līgavu/līgavaini gribi pieņemt par savu laulāto draudzeni/draugu, viņu uzticīgi mīlēt un cienīt, vai gribi līdz ar viņu saņemt un panest laimi un nelaimi, priekus un bēdas, kā jums to Dievs piešķirs pēc sava svētā prāta, vai arī apsolies viņu nekad neatstāt, nedz no viņas/viņa novērsties, ne šķirties, līdz kamēr pats Dievs jūs šķirs laicīgā nāvē? Ja tu no visas sirds esi nodomājis/nodomājusi un apņēmis/apņēmusies, tad to apstiprini, visiem dzirdot, sacīdams/sacīdama “Jā!” ”

Vai arī šodien tu to varētu apliecināt cilvēkam, kuru no daudziem citiem izvēlēties toreiz?

LŪGŠANA PAR LABU VĪRU

Dievs, kas esi Mīlestība, ja Tu esi lēmis man dzīvi laulībā, Tevi lūdzu: dāvā man labu vīru, kuram es varēšu sevi pilnībā veltīt un kurš reiz būs mūsu bērnu tēvs.

Lai viņš tagad, pirms esam iepazinušies un iemīlējuši viens otru, saglabā sevi skīstu, mācoties valdīt pār sevi un uzņemties atbildību, lai nākotnē viņš man būtu drošs balsts un mūsu bērniem – mīlošs tevs.

Palīdzi man, labais Dievs, saglabāt viņam kā dāvanu savu nevainību, lai es būtu laba sieva un ģimenes pavarda sargātāja, kā arī mīļa un laba mūsu bērnu māte.

Es lūdzu Tevi, žēlsirdīgais Dievs, dāvā man žēlastību pacietīgi gaidīt tikšanos ar vīrieti, kuru Tu man esi nolēmis, pirms es vēl biju dzimusi.

Svētī, Dievs, manu nākamo vīru!

Un dari, lai mēs viens otru atrastu...

LŪGŠANA PAR LABU SIEVU

Labais Dievs, ja Tu esi man lēmis dzīvi laulībā, tad es lūdzu Tavu svētību tai meitenei, kura būs mana nākamā sieva.

Lai viņa ar Tavas žēlastības palīdzību saglabā savu nevainību un lai arī es viņas dēļ palieku šķīsts – tā, lai mēs varētu pilnībā viens otram piederēt, atbalstot viens otru katrā dzīves mirklī.

Mīlestības Dievs, pasargā mani no kārdinājumiem un palīdzi man satikt tieši to meiteni, kuru esi man lēmis par sievu un mūsu nākamo bērnu māti.

Sagatavo mani jau tagad, lai es nākotnē varētu gādāt par savu sievu un bērniem, kurus viņa laidīs pasaulē. Lūdzu Tevi, esi nomodā un sargā manu nākamo sievu, lai viņai netiktu nodarīts ne fizisks, ne garīgs, ne arī morāls ļaunums.

Un dari, lai mēs viens otru sastaptu...

Iepazīsimies – vēl viena mūsu prāvesta iecirkņa baznīca –

TOMES EV. LUTERISKĀ BAZNĪCA

Tome ir ciems Ķeguma novada rietumos Tomes pagastā 6 km no Ķeguma, Daugavas kreisajā krastā. Tomes apkaime ir apdzīvota jau no seniem laikiem. Arheoloģiskie atradumi liecina par 11. - 12. gadsimta lībiešu apmetnes pastāvēšanu. Par Tomes nosaukumu nav precīzu ziņu. Tikai kāds nostāsts vēstī, ka mēra laikos visi apkaimes iedzīvotāji apmīruši un esot palicis dzīvs tikai kāds vīrs vārdā Toms. Tā arī šo vietu it kā sākuši saukt par Tomi.

Tome ir pirmā vieta, kur Latvijā sāka ražot papīru -1667.gadā.

Pirmā Tomes baznīca celta jau pirms 1644. gada pie Tomes muižas. Koka ēkas vietā 1907.-1908. gadā uzcēla mūra baznīcu par barona Šilinga naudu. Gadsimtu gaitā gan degusi, gan citādi cietusi. I Pasaules kara laikā baznīcu sagrava, bet 1927.gadā uzcēla atkal jaunu. II pasaules kara laikā baznīcā neilgu laiku bija hospitālis, bet 1944.gada 7.oktobrī vācieši atkāpjoties stratēģisku iemeslu pēc baznīcu uzspridzināja. 1956.gadā dievnamu pilnīgi nojauca un no šiem materiāliem uzcēla kolhoza vīstu fermu. Ilgus gadus tikai apsūņojis uzkalniņš starp Tomes skolu un kapsētu liecināja, ka tur reiz bijis dievnams.

1989.gadā atjaunojoties draudzei, tika nolemts atjaunot arī baznīcu. Darbi uzsākti 1999.gadā un 2003.gada 8.jūnijā Rīgas lauku iecirkņa prāvests Aivars Beimanis iesvētīja jaunuzcelto baznīcu.

Tomes draudzes dievnams uzcelts uz vecās baznīcas pamatiem. Projekta autore I. Romanovska. Lielu darbu un savus līdzekļus celtniecībai devusi Briežu ģimene no ASV. Hermīnes Briedes tēvs bijis Latvijas pirmās brīvvalsts laika Tomes luterāņu draudzes priekšnieks. Tādējādi viņa meita palīdzējusi uzcelt pieminekli savam tēvam baznīcas veidolā. Par ziedojumiem jāpateicas arī ASV Floridas draudzei, Floridas latviešu biedrībai, Kārlim Veckaktiņam no Minesotas, Latvijas konsistorijai, u.c.

Pirmo zināmo altārgleznu Tomes baznīcai 1932.gadā gleznojis baldonietis Atis Grunde. Tagadējo altārgleznu gleznojis ķegumietis, mākslinieks Sandijs Greiškāns, par pamatu ņemot vecās altārgleznas fotogrāfiju, vitrāžas dievnamā veidojusi māksliniece Ilona Dombrovska. Te skan arī ērģeļu mūzika. Ērģeles dāvinājusi luterāņu draudze no Zviedrijas. Baznīcas ēka tiek apsildīta ar elektrību.

Tomes draudze ir neliela – ap 20 draudzes locekļu. Dievkalpojumi notiek divas reizes mēnesī – pirmajā un ceturtajā svētdienā plkst.14.30. Gan Tomē, gan Ķegumā kalpo mācītājs Igors Safīns.

Draudzes rekvizīti:

Doles-
Ķekavas ev.
lut. draudze
Rīgas iela 75,
Ķekava,
Ķekavas p.,
Ķekavas n.

Maikla Velsa video seminārs

Dr. Maikls Velss saka: "Katrs ticīgais ir izbēdzis no
mūžīgas elļas, tomēr tikai nedaudzi atrad uzvaru nār
kekava.lvb.lv

Bet, cik Viņu uzņēma,
tiem Viņš deva varu kļūt
par Dieva bērniem, tiem,
kas tic Viņa Vārdam,
/Jn 1:12/

Doles - Ķekavas ev. luteriskā draudze

Rīgas iela 75, Ķekava, Rīgas rajons

Dievkalpojumi svētdienās plkst.10

- Maikla Velsa videoseminārs
trešdienās plkst.19
- Bībeles studijas ceturtdienās
plkst.18.30
- Svētdienas skolas nodarbības
bērniem sestdienās plkst.11.00
- Mācītāja pieņemšanas sestdienās
plkst.10.00 – 12.00, kā arī pirms
un pēc dievkalpojuma vai
individuāli vienojoties (māc.Raivis
Martinsons, tālr. 67936059 vai

29538913, e-pasts:
raivis.martinsons@inbox.lv)

LV-2123

Reģ. Nr.

90000468932

VAK LATVIJAS HIPOTEKU ZEMES
BANKA

Bankas kods LHZBLV22

Konta Nr. LV08LHZB1000014471001

tiem kas vēlas iepazīties ar kristietību tās Patiesības
kopumā. Savukārt tie, kas ir jau iepazīnušies, iegūs
vērtīgas zināšanas, kā pasludināt šo Patiesību citiem.

*Ikviens lai dara, kā tas savā sirdī apņēmis,
ne smagu sirdi vai piespiests;
jo priecīgu devēju Dievs mīl. 2.Kor. 9:7*

Kancelejas darba laiks:

Pirmdienās, ceturtdienās 13.00 –
16.00

Sestdienās 10.00 – 15.00

Tālr./fakss 67935858

**Ieskatieties arī mūsu draudzes mājas lapā
kekava.lvb.lv**

DIEVKALPOJUMI

Pūpolsvētdienā, 17.aprīlī
plkst.10

Zaļajā ceturtdienā, 21.aprīlī

plkst.19

Lielajā piektdienā, 22.aprīlī
ekumeniskais Krusta ceļš cauri Ķekavai
plkst.18.30

Liieldienās, 24. aprīlī plkst.10
Piedalās Ķekavas KN
jauktais koris „Mozaīka”

2.Liieldienās, 25.aprīlī
plkst.10

!!! Norises laikos iespējamās izmaiņas.
Sekot informācijai draudzes mājaslapā un
pie ziņojumu dēļa baznīcā.

Atsauksmēm un ierosinājumiem rakstīt:

ramart@inbox.lv Tālr. 28768453

Par numuru atbildīgā Antra Martinsone
